

A la petita illa de Malta, situada al cor del Mediterrani, i terra de pas per a molts pobles europeus, encara no regna el consens sobre la pertinença a la UE

Minúscula Malta

Amb una població de 400.000 habitants i una superfície equivalent a la meitat de la ciutat de Londres, Malta és el país candidat més petit i amb menys població. Tanmateix, aquest arxipèlag àrid situat a 96 km al sud de Sicília i integrat per tres illes –Malta, Gozzo i la pràcticament deshabitada Comino– és un territori amb una densitat de població extraordinàriament elevada.

En l'època antiga ocuparen successivament l'illa els fenicis, cartaginesos i romans. Malta estigué posteriorment sota control bizantí, àrab, normand, angeví i aragonès. L'emperador Carles V entregà Malta a l'orde dels cavallers de Sant Joan, el 1530, com a part de la seva estratègia per contenir l'avanç de l'imperi otomà. Sota aquests cavallers l'illa prosperà i es defensà amb èxit del setge dels turcs otomans, el 1565, en el primer dels dos episodis de resistència heroica de la història de Malta (el segon es produí durant la Segona Guerra Mundial, durant el bombardeig de l'arxipèlag per part de les potències feixistes). Els cavallers

de l'ordre de Sant Joan foren expulsats de l'illa a principis del segle XIX i els britànics exerciren de poder colonial fins l'any 1964.

Els vestigis de la presència britànica encara són nombrosos. Es condueix per l'esquerra, l'anglès és l'idioma oficial –juntament amb el maltès, un idioma d'origen semític– i una gran part dels turistes que visiten l'illa cada any provenen del Regne Unit. El 1974 Malta es convertí en república i, superat un període de violència política als anys setanta, s'ha consolidat com una democràcia parlamentària. Després de la retirada de les forces navals britàniques, l'any 1979, Malta negocià un acord de defensa amb Itàlia per tal de garantir el seu estatut de neutralitat. L'escena política està dominada per dos partits: el Laborista, més intervencionista i contrari a la integració a la UE, i el Nacionalista, de caire liberal i favorable a la UE.

El país sol·licità l'ingrés en la UE per primera vegada l'any 1990. L'arribada al poder del Partit Laborista congelà el procés el 1996. La sol·licitud fou reactivada el 1998 després de la victòria electoral del Partit Nacionalista. Tanmateix, la pertinença a la UE continua dividint l'opinió pública.

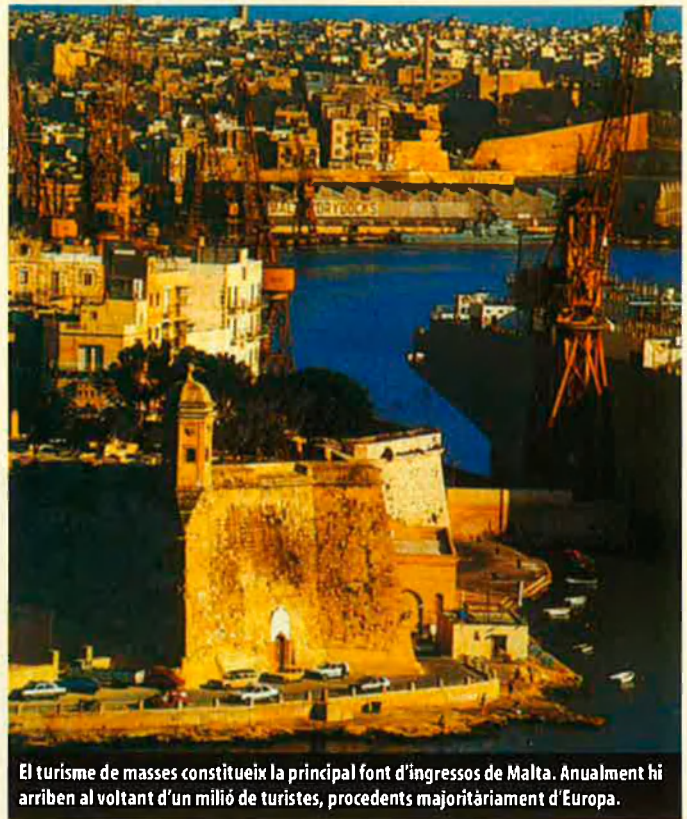
La renda per capita de Malta assoleix els 11.000 euros anuals.

Els principals sectors econòmics són el turisme, la pesca i la marina mercant.

El turisme de masses es desenvolupà a partir dels anys seixanta

i actualment constitueix la principal font d'ingressos del país. Anualment visiten Malta un milió de turistes vinguts sobretot del Regne Unit, d'Itàlia i d'altres països europeus.

Els episodis de resistència als turcs, a l'edat moderna, i contra les potències feixistes, a la Segona Guerra Mundial, han marcat

El turisme de masses constitueix la principal font d'ingressos de Malta. Anualment hi arriben al voltant d'un milió de turistes, procedents majoritàriament d'Europa.

el caràcter del poble maltès. L'orgull nacional quedà palès novament quan els treballadors de les drassanes únicament accediren a reparar el vaixell nord-americà USS Cole –danyat en un atemptat terrorista al llemen l'octubre del 2000– sota una forta pressió governamental. □

